

10 januari 2013

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsoptvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],

geboren op [datum],

wonende te [plaats],

hierna te noemen: klager,

juridisch adviseur: mr. A.W.E.S. van Duyneveldt - Franken, advocaat te Leiden,

tegen:

[naam],

de persoon over wie geklaagd wordt,

hierna ook te noemen: aangeklaagde,

(onder meer) werkzaam geweest als kapelaan in de [naam]parochie te [plaats].

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 16 mei 2012. Op 19 september 2012 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van Mgr. Dr. [naam], bisschop van Rotterdam. Verweerder heeft geweigerd een verweerschrift op te stellen, dan wel te reageren op een andere manier.

Op 18 december 2012 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen. Hij heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. A.W.E.S. van Duyneveldt - Franken, advocaat te Leiden.

Aangeklaagde is niet verschenen. Zijn raadvrouw mr. J.O.A.N. de Vries is eveneens niet verschenen.

Namens het Bisdom is verschenen Mgr. Dr. J.H.J. [naam], bisschop van Rotterdam.

2. De klacht

2.1. Klager maakt op zijn 11^e voor het eerst kennis met aangeklaagde, toen deze als jongerenwerker op de school van klager langs kwam. Klager werd kort daarna misdienaar in de kerk in [plaats], waar aangeklaagde pastoor was.

Klager had het niet heel prettig thuis met een strenge vader die politieagent en alcoholist was. Mede daardoor kwam klager steeds meer bij aangeklaagde thuis.

Toen klager 14 was ging hij op een avond (wederom) met aangeklaagde naar de bioscoop. Na afloop werd hij door aangeklaagde mee naar diens huis gevraagd. Aangeklaagde woonde in een huis van de kerk met beneden enkele vertrekken die gedeeld werden met anderen. De privévertrekken van aangeklaagde bevonden zich op de eerste verdieping. Deze werden afgescheiden met een deur, die nooit op slot was. Toen klager die avond met aangeklaagde mee ging, verbaasde hij zich er al over dat aangeklaagde de deur op slot deed. Eenmaal boven kreeg klager een paar biertjes van aangeklaagde. Aangeklaagde dronk zelf jenever. Terwijl klager een spelletje deed op de computer, kwam aangeklaagde bij hem zitten en begon de binnenkant van zijn benen te strelen. Aangeklaagde maakte daarbij ook de broek van klager los. Vervolgens draaide aangeklaagde de stoel waar klager op zat om en trok zijn broek naar beneden. Aangeklaagde bevredigde klager vervolgens oraal tot hij klaar kwam.

Voor klager was dit de eerste echte seksuele ervaring.

2.2. Klager is in de jaren daarna gaan gokken, drinken, stelen en drugs gaan gebruiken. Klager neemt het aangeklaagde heel erg kwalijk dat hij hem op deze manier zijn eerste seksuele ervaring heeft afgenomen. In zijn seksuele leven heeft klager daar, tezamen met het beeld van aangeklaagde die hem bevredigt, nog veel last van.

Klager is na zijn lagere school aanvankelijk naar het atheneum gegaan, maar zakte in de jaren daarna steeds verder naar beneden en deed uiteindelijk eindexamen mavo. Omdat de situatie van klager thuis nog steeds niet prettig was en hij nu ook niet meer bij aangeklaagde terecht kon zocht klager zijn heil in café's. Hij dacht enige tijd dat hij homofiel was. Vanaf zijn 18e gebruikte klager ook harddrugs en vertoonde hij crimineel gedrag.

Na 1,5 jaar afkickkliniek ging het beter met klager tot [jaar]. Hij had een goede baan, een woonhuis en een langdurige relatie, maar door wat hij had meegemaakt, wilde hij geen kinderen, wat tot een relatiebreuk leidde. Door deze spanningen had klager ondertussen zijn nachtleven met drank- en drugsgebruik weer opgevat en werd hij ook weer ontslagen. Hij kwam weer op straat en verviel weer in de criminaliteit.

In [jaar] is klager enige tijd in een privé kliniek in [plaats] geweest waar hij uiteindelijk werd doorverwezen naar een therapeut gespecialiseerd in seksueel misbruik.

Klager is vanaf zijn 22e bijna doorlopend in therapie geweest.

Klager heeft op dit moment nog steeds geen werk en leeft van een WW/WIA uitkering.

2.3. Klager hoopt dat aangeklaagde ooit beseft wat hij heeft aangericht. Daarnaast hoopt klager dat hij zich minder slachtoffer zal voelen door nu daadwerkelijk zelf actie te ondernemen door het indienen van deze klacht. Ten slotte heeft klager door de ernstige gevolgen van het misbruik substantieel inkomensnadeel ondervonden, waarvoor hij compensatie wil krijgen.

3. Het verweer

Aangeklaagde zit in detentie en heeft via zijn raadvrouw laten weten dat hij geen weerwoord wil geven. De Bisschop heeft in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Hij concludeert dat geen aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik maar dat hij ook geen reden heeft om aan te nemen dat klager onwaarheid spreekt, temeer niet nu er inmiddels meerdere klachten over aangeklaagde bij de Klachtencommissie bekend zijn.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder: de Procedure). Volgens artikel 1.3 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3. Er zijn ongeveer achtentwintig jaar verstreken sedert de feiten die klager aangeklaagde verwijt zich hebben afgespeeld. Hoewel aangeklaagde niet heeft willen reageren is voor de Klachtencommissie wel aannemelijk geworden dat de gebeurtenissen die klager schetst hebben plaatsgevonden.

De klachtencommissie acht aannemelijk dat aangeklaagde klager aan de de binnenkant van zijn benen heeft gestreeld. Dat hij klagers broek losmaakte en naar beneden trok en dat hij klager oraal bevredigde totdat klager klaar kwam. De klachtencommissie acht aannemelijk dat dit éénmaal is gebeurd.

De Klachtencommissie is hiervan overtuigd geraakt door de authentieke wijze waarop en de details waarmee klager zijn verhaal heeft verteld. Daarnaast ondersteunen de klachten van [naam] (2011T425, betasten van het geslachtsorgaan van klager) en [naam] (klacht 2007/02, betasten van het geslachtsorgaan van klager) het verhaal van klager. Hoewel het hier geen orale seks betrof, betrof het ook hier het door aangeklaagde bevredigen van de betreffende klager.

Daarnaast hecht de klachtencommissie waarde aan het feit dat aangeklaagde in deze klachtenprocedures heeft erkend dat hij over grenzen is gegaan en dat de reden voor zijn vertrek uit [plaats], seksueel contact met jongens was.

4.4. Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde met gebruikmaking van misbruik van gezag en in een afhankelijkheidssituatie hoogst kwalijk is geweest. Klager was ten tijde van de aanvang van het misbruik pas 14 jaar oud. Aangeklaagde was voor hem iemand in wie hij vertrouwen mocht stellen.

4.5 Aangeklaagde is inmiddels uit het priesterambt gezet en mag op geen enkele manier meer functioneren binnen de kerk. Meer maatregelen kunnen daarom tegen hem niet meer worden genomen. Daarom zal de Klachtencommissie zich bij haar advisering richten op de vermindering van het leed dat klager is aangedaan.

Een eerste stap daartoe zou kunnen zijn dat het aangeklaagde het leed erkent en met klager hierover in gesprek gaat. Daarnaast heeft bisschop [naam] reeds een stap gedaan door ter zitting namens het bisdom het leed te erkennen en oprecht spijt te betuigen.

4.6. Over het verzoek van klager om financiële vergoedingen kan de Klachtencommissie niet adviseren. Dit behoort niet tot haar taak. Bij een gegrondverklaring van de klacht door de overste van de Bisschop zal klager zich voor het verkrijgen van schadevergoeding dienen te wenden tot de Compensatiecommissie.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Bisschop van Rotterdam de klacht gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 10 januari 2013 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, mr. P.A. Schaafsma en W.M. Veltman-Breddels, leden, bijgestaan door mr. Y. Rikken, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager, aangeklaagde en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van art. 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Bisschop van Rotterdam, aangeklaagde [naam]en aan klager verzonden.

Op grond van art. 21.1 van de Procedure stelt de Bisschop binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 21.3 van de Procedure geeft de Bisschop daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Bisschop.